

Pauline Sinnema was ruim 30 jaar journalist bij o.a. Het Parool. Over haar tijd met Abdel schreef ze het artikel *Huiswerk maken met Abdel* in *HP/De Tijd*. Hiervoor werd ze genomineerd voor de prijs voor de journalistiek (*De Tegel*) en voor de tijdschriftreportage van het jaar (*Mercur*).

De Marokkaanse Abdel is 13, woont in een Amsterdamse flat zonder naambordje op de deur, zit op een 'zwarte' vmbo en lijkt een van de vele jonge schooluitvallers te worden. Abdel heeft last van nachtmerries. Hij omschrijft zichzelf als 'een beetje agresief'.

Journaliste Pauline Sinnema gaf twee jaar lang als vrijwilliger bijles aan Abdel en kwam wekelijks bij het Marokkaanse gezin thuis. Als buitenstaander maakte ze van dichtbij mee hoe Abdel moet worstelen om overeind te blijven.

Dan begint de voorstelling. Abdel heeft een glansrol, en een schuwung waar ik versted van sta. Maar vader is er niet, en de ogen van zijn zoon gaan de hele avond naar de deur. Vlak voor het einde van de voorstelling komt hij binnen.

Mijn vader slaat me niet geeft een onthullend inkijkje in de wereld van Abdel en het arbeidsethos op zwarte vmbo-scholen.

Uit het juryrapport:

'Dit is eerlijke, ouderwetse journalistiek: een tijd meelopen en het daarna mooi opschrijven. "Ik raakte zelf gefrustreerd," sprak een jurylid, "zo goed is het geschreven."' MERCUR

'Een tragikomisch relaas [...] over cultuurverschillen. Zij weet een zeer bijzondere, persoonlijke toon te treffen.' DE TEGEL

Pauline Sinnema
Mijn vader slaat me niet

Pauline
Sinnema

Mijn vader slaat me niet

Thoris

